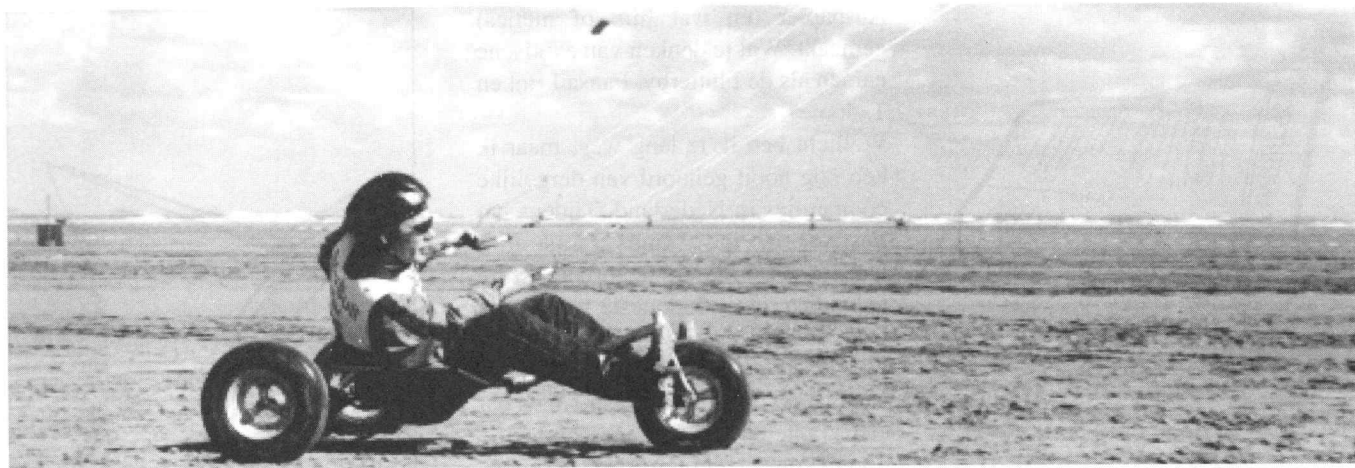

europese kampioenschappen buggien

Hazeldonk, 24 oktober 07.00 's-ochtends.

10 Nederlandse buggiers verzamelden zich bij MC Donald op weg naar de Europese kampioenschappen buggierijden in De Panne. Zij hadden zich gekwalificeerd voor deze kampioenschappen door wedstrijden te rijden in België. Deze groep vrienden was al weken van te voren klaar voor de strijd. Iedereen had zo zijn eigen voorstelling van deze Euro, maar de wind was voor sommigen een spelbreker.

Dinsdagavond 19.00 uur: Briefing.

In het clubhuis van de strandzeilvereniging van De Panne kregen we alle nieuwe regels die de FISLY (overkoepelende organisatie van strandzeilers) samen met de GPA (Duitse Buggiebond), heeft samengesteld. Deze regels zijn bedoeld om betere orde en veiligheid tijdens het racen op het strand te waarborgen.

Woensdagochtend waren we om 9.30 uur op het strand.

De wind waaide met 8 Bft over het strand van De Panne met rukwinden van 10 tot 11 Bft. Om 10.00 uur werd de eerste briefing gehouden en werd het parcours uitgelegd. We wisten niet met welke vlieger we moesten vliegen. Het leek of alle vliegers te groot waren. Uiteindelijk had iedereen een vlieger gekozen en stonden alle vliegers in de lucht, klaar voor de eerste start.

Niet iedereen had de briefing goed

begrepen. De helft van de rijders startte benedenwinds, anderen gingen meteen opkruisend naar de bovenwindse boei, wat ook de bedoeling was. Met deze wind waren de zwaarste jongens in het voordeel omdat ze beter in staat waren een grotere vlieger in hun macht te houden dan de lichtgewichtigen. Deze dag werd er maar één manche gereden, omdat het strand gedeeld moest worden met speedsailors en de explosieven-opruimingsdienst (vanwege het ruimen van bommen uit WO II).

Donderdagochtend 9.30 uur.

Iedereen hoopte dat de wind in kracht was afgenomen; het tegendeel was echter waar. Het leek of de wind nog krachtiger was, dus weer hetzelfde probleem; welke vlieger nemen we. Enkele Duitse deelnemers hadden beslist deze dag niet te starten omdat ze vonden dat het strand met kuilen en geulen te gevaarlijk was om te rijden. Om half elf was de eerste manche. We moesten twintig minuten het parcours rijden. In deze race lag de snelheid zo hoog, dat we in 20 minuten rond de 18 kilometer hadden afgelegd. De kopgroep zette de rest met gemak op een ronde achterstand. Het probleem tijdens de manches was dat niet iedereen de regels in acht nam wat soms voor problemen zorgde.

Deze dag werden er 3 races gereden. De top 10 werd al aardig zichtbaar; de zware jongens scheidden zich van de rest.

Vrijdag 9.30 uur.

Om 10.00 uur werd er begonnen met de briefing. De wind was iets in kracht afgenomen waardoor het mogelijk was om met grotere vliegers te rijden. Om 10.30 uur was de start van de eerste manche. Deze dag werden er in totaal 4 manches gereden, maar eigenlijk was de strijd al beslist. Het gevecht ging tussen de Deen Johnny Jenssen en de Duitser Stephan Knickmeyer. Deze twee lagen gedurende de race steeds aan kop. Johnny werd uit de lucht gereden, het geluk was voor Knickmeyer.

De strijd was gestreden, het leed geleden.

Zaterdag 9.30 uur, briefing.

De regen kwam met bakken uit de lucht en noodgedwongen werd beslist de wedstrijden voor die dag af te gelasten. Nu werd bekend wie er de nieuwe Europese kampioen was geworden: **Stephan Knickmeyer**. 's'Avonds was de prijsuitreiking met de volgende eindstand:

1. Stephan Knickmeyer Duitsland
2. Johnny Jenssen Denemarken
3. Kalle. Duitsland.

De beste Nederlanders waren op nummer 5 Marc Breggman, op 7 Artur Bosscher en op 9 Michel Dekker.

Michel Feteris, Rotterdam.